

عنوان مقاله:

رابطه بین آموزش های مجازی با رضایت مندی و آمادگی یادگیری دانش آموزان متوسطه دوم شهر کرمان

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

اکبر جدیدی محمدآبادی - استادیار، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

طاهره اسلامی نژاد - استادیار، گروه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

فاطمه یزدی زاده راوری - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش بررسی رابطه بین آموزشهای مجازی با رضایت از آموزش و آمادگی یادگیری دانش آموزان است. جامعه آماری آن دانش آموزان مقطع متوسطه دوم شهر کرمان میباشد که تعداد نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۳۸۴ نفر محاسبه گردیده و ابزار اندازه گیری آن نیز پرسشنامه یادگیری الکترونیکی کشاورز ملکی و پرسشنامه رضایت از آموزش الکترونیکی واتکینز و همکاران می باشد که هر دو دارای پایایی و روایی مناسب بوده و سوالات آنها بر اساس مقیاس پنج درجه ای لیکرت درجه بندی شده است. پرسشنامه با روش نمونهگیری تصادفی ساده بین دانش آموزان توزیع شده است. این پژوهش از حیث هدف کاربردی و از لحاظ روش توصیفی-تحلیلی و به صورت پیمایشی میباشد. در پژوهش حاضر جهت تحلیل داده ها از نرم افزارهای SPSS۲۳ و Mplus۷,۴ استفاده شده است. یافته های حاصل از تحلیل داده ها نشان داد که میزان رضایت دانش آموزان از آموزشهای مجازی پایین تر از حد متوسط بوده ولی این رابطه به لحاظ آماری معنادار نیست. در حالی که بین یادگیری و آموزشهای مجازی ارتباط مثبت و معنیداری برقرار است و در واقع آمادگی یادگیری دانش آموزان از حد متوسط بالاتر میباشد. بر اساس این یافته ها و توجه به نوپا بودن آموزشهای مجازی، این نتیجه حاصل شد که آموزش و پرورش می تواند با فراهم نمودن شرایط زیر بنایی از جمله رفع مشکلات اینترنتی، برگزاری دوره های آموزشی برای معلمان، ارائه یک محیط مناسب با قابلیت های گسترده آموزشی و خدمات پشتیبانی مناسب، میزان رضایت مندی را افزایش داده و استفاده از آموزش های مجازی را در مدارس تداوم بخشد.

کلمات کلیدی:

آموزش مجازی و الکترونیکی، رضایتمندی، یادگیری، دانش آموزان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317736>

